

Facebook knjižničarka u ILN – International Librarian Network svijetu

Alida Devčić Crnić, prof. i dipl. knjižničarka

OŠ Podmurvice, Rijeka
Voditeljica ŽSV-a knjižničara Primorsko-goranske županije
alidadevi@gmail.com

Nakon nekoliko međunarodnih projekata u kojima je sudjelovala naša Škola: Comenius – razmjene učitelja i učenika i IPA – razvoj ljudskih potencijala – dopunsko učenje hrvatskoga jezika za učenike strance, nova školska godina 2014./2015. učinila mi se nekako premirna i bez prevelikih uzbuđenja.

Dok smo se prijavljivali za te projekte, iskusniji kolege na potpisivanju Ugovora rekli su nam da međunarodna suradnja razvija ovisnost o putovanjima, upoznavanju novih ljudi, škola, kultura, jezika i običaja.

Iako o Facebooku ljudi mojih godina baš i nemaju predobro mišljenje, pogotovo kad ga karakteriziramo kao potpuno otuđenje, ima on i dobrih strana. Korisnik sam te društvene mreže nešto više od tri godine i rado pročitam dobre članke na portalima, zabavim se zdravim receptima i učlanim u pokoju zanimljivu grupu. U isto vrijeme i zastrašujuće je i zadivljujuće s kim se sve možeš dopisivati na drugom kraju svijeta, raspravljati o temama roditeljstva, pogledati kritike popularnih knjiga, novih strategija učenja i tko zna što sve ne.

Za one avanturističkog duha postoje i grupe: Knjižničari bicikliraju te Knjižničari bez granica.

Grupa koja me je zaintrigirala i u koju sam se učlanila jest: ILN – International Librarians Network. Virtualno je to mjesto na kojem se okupljaju knjižničari iz cijelog svijeta. Gledajući njihove stranice shvatila sam da knjižničari ne mogu izumrijeti bez borbe. Iako je informacija dostupna svakome preko Interneta samo vam knjižničar može dati pravu informaciju i mjesto na kojem ćete tu informaciju naći. Knjižnica budućnosti nisu samo police pune knjiga nego i izazov svim korisnicima da se okupe na jednom mjestu, istražuju i s novim znanjima mijenjaju svoje živote. Samo u Europi ima 65 000 knjižnica koje dočekuju više od 100 milijuna građana svake godine. Zamislite koliko ih samo ima u cijelom svijetu, a upravo ILN spaja knjižničare iz cijelog svijeta te ih potiče na međusobno druženje i upoznavanje.

“ILN suradničko-mentorski program je program usmjeren na pomoć knjižničarima u razvoju međunarodne profesionalne mreže. Program je do sada povezao više od 2000 knjižničara iz više od 100 zemalja diljem svijeta. Sudjelovanje u ILN-u pridonosi širenju profesionalnih vidika, Vašem radu pruža međunarodnu perspektivu, doprinosi razvoju novih ideja te jača Vaše stručno samopouzdanje. Program je otvoren za sve zaposlene u knjižnicama ili u području informacijskih znanosti diljem svijeta, ali i za studente knjižničarstva i netom diplomirane. Program je potpuno besplatan, a jedini su uvjeti sudjelovanja postojeća internetska veza, tečno znanje engleskog jezika, sat Vašeg vremena tjedno te želja za razvojem profesionalne suradnje i razmjenom znanja među kolegama iz područja.”

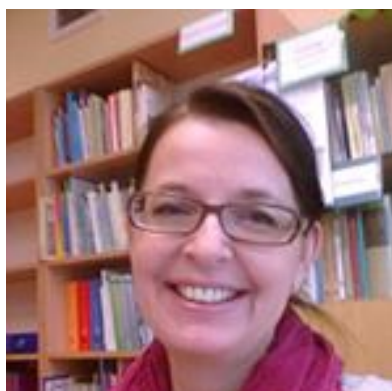
<http://www.hkdrustvo.hr/>

Dvapat godišnje otvara se novi krug prijava za International Librarians Network (ILN). Nakon završenog kruga koji traje otprilike jedno polugodište, dobijete i personaliziranu potvrdu koju možete priložiti u svoj profesionalni dosje.

Na Youtubeu možete pogledati kratki promidžbeni film.

U prvom krugu prijave u siječnju 2015. godine za dopisivanje mi je dodijeljena kolegica Beata Leszczorz iz Osnovne škole Katowice u Poljskoj. Obje imamo više od petnaest godina staža u školskoj knjižnici.

Beata radi s učenicima od 6 do 13 godina, njena je knjižnica malo, ali ugodno mjesto koje se sastoji od dvije prostorije: jedna je za čitanje, a druga za posuđivanje knjiga. Počinje raditi oko 8,00 sati, a završava u 14,00 sati. Radi 32 sata na tjedan. U Poljskoj svaki učitelj ima dva sata tjedno za rad s djecom u nekoj od slobodnih aktivnosti, a Beata je izabrala Knjižničarski Scrabble klub. Prošla je sva četiri stupnja profesionalne karijere, tj. napredovala je do najviše razine.

U Poljskoj postoje različite knjižnice: školske, gradske, fakultetske, lokalne, znanstvene, povijesne i nacionalne. Svaka škola ima knjižnicu pa čak i vrtići. Beata često mijenja učitelje na bolovanju (zvuči poznato?) pa to često koristi za čitanje knjiga učenicima. Organizira i Natjecanje u čitanju i Dan čitanja za djecu – kada odrasli čitaju djeci, a poziva i poznate glumce.

S Beatom sam raspravljala o raznim temama: o igrama u knjižnici, financijskoj situaciji za obnavljanje knjižničnog fonda – složile smo se da bi se na tom polju trebalo nešto napraviti u našim zemljama jer nema konstantnog mjesečnog ili godišnjeg iznosa za nabavku novih knjiga, tako da ovisimo o dobroj volji naših računovođa ili lokalne samouprave. Obje pronalazimo različite metode kojima dolazimo do novih knjiga, iako to ne smatramo krivnjom naših ravnatelja jer nam oni pružaju potpunu podršku u svemu što radimo.

Vrlo zanimljiva bila je najava te teme na ILN-u: oni kažu da je rješenje GLAM. Knjižničari vole skraćenice: GLAM je skraćenica za galerije, knjižnice, arhive i muzeje koje su zajedničko kulturno nasljeđe, šire znanje i uče jedni od drugih, a mogu i dijeliti zajedničke projekte. Dakle, u uređenim zemljama knjižnice pa i školske, financiraju se iz istog izvora koji financira i galerije, arhive i muzeje. Zanimljivo rješenje naših problema?

Raspravljale smo i o tome bismo li zbog posla promijenile mjesto boravka, i dok bih ja čak bila spremna otići negdje na godinu ili dvije, Beata o tome više ne razmišlja. Sa svojom je obitelji živjela nekoliko godina u Slovačkoj, ali sada želi što više pomoći svojim roditeljima, a i djeca su joj premala da bi ih selila iz škole koju vole. Predložila mi je da umjesto preseljenja posjetimo naše zemlje i tako se upoznamo i uživo. Inače, ja sam u Poljskoj bila jednom, a ona je na ljetovanju u Hrvatskoj bila triput. Šanse za upoznavanje su sve veće jer je moja Škola dobila novi Erasmus projekt i prva zemlja koju posjećujemo je baš Poljska.

Tema oko koje smo se najviše nasmijale su Knjižničari u pop kulturi. Ponuđeni su nam skečevi, filmovi i spotovi o knjižničarima, a jedan od najboljih koji smo pogledali je spot američkih knjižničarki “Libraries will survive” koji sam prikazala i na Županijskom stručnom vijeću knjižničara Primorsko-goranske županije.

Sažmimo: poljske i hrvatske knjižnice su slične, naše dužnosti, problemi s financiranjem novih knjiga, zapravo sve je isto jer živimo u postkomunističkim zemljama. Moramo brzo učiti i biti snalažljivi.

Završimo ovaj krug našom zajedničkom rečenicom: “Sorry for my complains but only librarians can understand me :)!”

Sada započinjem novi krug dopisivanja s Jaime Moore koja radi u Američkoj školi u Braziliji u Brazilu. Školska je knjižničarka i također ima više

od 15 godina staža. Već je drugu godinu u Brazilu, a prije toga je radila u Washingtonu, u srednjoškolskoj knjižnici. Veselim se novom prijateljstvu!

I kao što kaže Alyson Dalby, ravnateljica ILN: “Thank you again for being a part of the ILN and we hope to see you in a future round.”

Dakle, knjižničari iz cijelog svijeta vas čekaju, pridružite se!

